

KYNOLOGIN KYNÄSTÄ - elokuu 2024

HUOMIOITA TEIDEN VARSILTA

Kuluvana vuonna olen tavallista useammin ajanut Riian ja Kerimäen kotieni välillä ja laajemminkin Savossa. Ilmastosyistä kulkisin mieluummin julkisissa liikennevälineissä, mutta useampien koirien kanssa se on eri syistä hankalampaa. Nyt on ikää kertynyt sen verran paljon, että vaimo *Zaiga* sallinee pian vain yhden koulutettavan koiran kanssa matkustamisen bussilla tai junalla. Aikansa kutakin.

Keväällä – jossain määrin myös aikaisempina vuosina – havaitsin, että täysiiä roskasäkkejä oli säännöllisesti 200-300 metrin välein Via Baltican pientareilla aina Latvian rajalta Tallinnaan saakka. Viikon päästä ajoin takaisin ja silloin säkit oli viety pois. Teiden varsien turvavyöhykkeet pidetään näkyvyyden parantamiseksi myös aina siisteinä. Kaverini kävi aikoinaan Valko-Venäjällä ja kertoi sikäläisestä katusiisteydestä. Sakot sai, jos vaikka tiputti tupakan tumpin kadulle.

Myös Baltian maissa kiinnitetään todella paljon huomiota eri ympäristöjen ulkonäköön ja siisteyteen. Kenkälaatikon näköisiä taloja ei näy ja eri rakennelmien värit ja mallit soveltuvat hyvin ympäristöönsä. Matkan varrella on kiva katsella entisöityjä ja uusiakin rakennuksia.

Kerran - vuosikymmeniä sitten - otin kantaa Itä-Suomen peltisten pysäkkikatosten ja postilaatikoiden kuntoon. Ehjiä pysäkkikatoksia ei juuri ollut ja erillään sijaitsevat postilaatikotkin olivat usein vinksallaan ns. ”talventörröttäjinä”.

Ruosteessa ja rutussa olevia pysäkkikatoksia ei enää ole ja erillään tolpissa olevilla postilaatikoilla on nykyään hyvin vähän käyttöä. Postinjakaja tietysti toivoo, että laatikot olisivat sijoitetut siten, että postit voi jakaa autosta nousematta.

Silloin – vuosikymmeniä sitten – valokuvasin työmatkoillani laajasti bussipysäkkikatoksia lähes koko Suomen alueella. Harmittaa, että hukkasin kuvat, suunnittelin niistä vissiin jonkinlaista näyttelyä, jossa olisin verrannut ko. alueiden keskinäisiä kansanluonteita. Mieleeni jäi hyvännäköisiä pysäkkejä mm. Lapista Pohjanmaalta ja Satakunnasta.

Pari-kolme vuotta sitten tullessani Kerimäelle huomasin Heinolan jälkeen uuden mallisen bussipysäkin. Myöhemmin kävi ilmi, että ainakin Etelä-Savoon oli kaikki pysäkit korvattu näillä uusilla pysäkkiversioilla. Minusta se oli maineteko, vähintään ”*Vuoden kylä*”-maininnan arvoinen. Kuka lienee suunnittelija?

Uusi pysäkkiversio on oikein suunniteltu ja rakennettu. Pohjana on tukeva betonilaatta, jonka uumenista kohoavat teräsputket, jotka jatkuvat vankkoina nurkkatolppina harjakaton räystäälle. Seinät on tehty pysty-laudoituksella, pääty- ja takaseinä tulosuuntaan täysleveänä ja toinen pääty puolileveänä. Takaseinustalla on penkki ja tulopäädysssä ikkuna, josta voi penkillä tarkkailla bussin tuloa. Tulopäädysssä on paikka pysäkkikyltille. Katto on tervapahvia. Seinien väri on punainen. Räystäät, nurkkalaudat ja ikkunapuitteet ovat valkoiset.

Kakkospääty on puolikapea varmaan siksi, että aura-auto ei työnnä lumia pysäkin sisälle. Kaikin puolin onnistunut pysäkki! Sitä voisi verrata kerimäkeläis-poliisi *Soikkelin* toteamukseen Hälvässä sijaitsevasta *Rikaloiden* kesämökistä: ”Hälvään tullessa ei ole kauniimpaa näkyä!” Mökki oli silloin kapeampi, eikä se ruma ole kyllä nytkään.

Muikku kutee parhaillaan ja pian alkaa siiankutu. Yläilmoissa on yötäpäivää jatkuva meteli, kun linnut lentävät etelään.

Juha Herttuainen